

Λίγα λόγια για ένα πολύ ιδιαίτερο αγωνιστικό αυτοκίνητο, που ήρθε στην Ελλάδα, διεκδίκησε και κατέκτησε το πρωτάθλημα ταχύτητας, το '73. Σε μια πορεία όχι χωρίς προβλήματα ή αναποδιές. Είναι η περίφημη ψυχεδελική 911 που οδήγησε ο Άρης «Αστεριξ» Λουμίδης.

Το τρίωρο Τατόι του '73 έχει μόλις ολοκληρωθεί και ο αλυτάρχης Κώστας Γλωσώ της δίνει την καρώ σημαία στον νικητή και μέλλοντα πρωταθλητή, για τον γύρο του θριάμβου.

Σύμφωνα με την αφήγηση του Ανδρέα Βρεττού, έχουν φθάσει με τον Αλέξη Μακρόπουλο και την γαλάζια 911 στη Στουτγάρδη, προκειμένου να γίνει ένα γενναίο service. Εκεί λοιπόν, αντικρίζουν μια τρίλιτρη 911 S. Το συγκεκριμένο αυτοκίνητο, στα χέρια του Gerard Larrousse, είχε τερματίσει 3ο στο tour de France, τον Σεπτέμβριο του '70.

Σε εκείνο τον αγώνα είχε χάσει μόνον από τα τρίλιτρα V12 πρωτότυπα Matra-Simca MS650 των Jean-Pierre Beltoise και Henri Pescarolo, που έκαναν το 1 - 2 αντίστοιχα. Ας τεθεί υπ' όψιν, ότι την προηγούμενη χρονιά, το '69, ο G. Larrousse, είχε κερδίσει το tour de France με μια δίλιτρη 911 R. Λίγους μήνες νωρίτερα, τον Μάιο του '69 μας είχε έρθει και στο 17ο Δ.Ρ.Α. με την ομάδα του Zuffenhausen μαζί με τον [Bjorn Waldegaard](#) και τον P. Τοινονεν. Ο Φιλανδός κατέκτησε τη νίκη, οι δυο άλλες 911 του Γάλλου και του Σουηδού εγκατέλειψαν.

...πρωταθλήτρια... βγαίνει σε ελληνικά χέρια, έτοιμη να

...στην Αποστολή...

«Όταν να σου πω... Για μένα το σπορ...»

«Αυτό το έννοια...»

«Όταν την πρωταθλήτρια...»

...50... 1972... 1973...

...από το προοδικό «αυτοκίνητο»... 1972... 1973...

...από το προοδικό «αυτοκίνητο»... 1972... 1973...

...πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

Οπτικοποιήσεις του γραφικού κώδικα αθλητικού προγράμματος τη στιγμή, που τερματίζει νικηφόρα το Ζωρο Τατόι του '73, όπως

Περνώντας από τα πύλα έβαλα
μόσα στην Κίτρινη τόν «Προ-
χών». Μακρόταστο, πού άπ' την
ζαρά τον γέρο το θριάμβου,
πού τώρα τελευταία έχει γίνει ο
γέρος του θανάτου, μ' όλα τα
τέμας και τάλια τρελλά Γιούτα
Χι πού αρχίζουν τον δικό τους
αγώνα, μόλις τελειώσαμε εμείς
τον δικό μας!!! Μπαίνοντας
στά πύλες άνοιχθήκανε οι σαμπά-
νες οι όποιες μολέμισαν τα
μάτια όταν τις καπελλώθηκα και
έτσι μεθυσμένος, χαρούμενος και
ξυλοκλιμένος άρχισα να δέχομαι
συγχαρητήρια από τον Τάσο τον
Άνεμο, μέχρι και τον σοσολι-
τζή πού στήνεται στά πύλες μετά
από κάθε αγώνα, μέχρι πού κά-
ποτε, δεν θυμάμαι τότε, με πή-
ρανε και έφυγα...
Αυτά για το Τατόι. Αλλά ό
«Λοιτερά» δεν είναι άκαμψο σί-
γορα ό πρωταθλήτης. Στάς έ-
πόμενος δύο αγώνες πρέπει να
παλαίψω πάλι με τον Τάσο, γι'
αυτό τό σπύρ πού άγπάμμε, τό
απόκοιτητο, έπισοχόμενος να κέ-
νω τα άδύνατα όνατα για να
μπορέσω να σάς ξαναδώσω άπ'
αυτές τις σελίδες, μιά γεύση από
αγώνες. ✘